

**COMMISSIE VAN BEROEP BETAALD VOETBAL VAN DE KONINKLIJKE
NEDERLANDSE VOETBALBOND**

1. Het beroep

De tuchtcommissie betaald voetbal (hierna: tuchtcommissie) heeft bij beslissing van 13 april 2023 FC Den Bosch (hierna: appellant) veroordeeld tot het spelen van een thuiswedstrijd van het eerste elftal van appellant in de competitie, bekercompetitie of play-offs van de KNVB waarbij de personen die een seizoenkaart hebben voor vak M6 en M7 geen toegang mogen hebben tot het stadion van appellant en waarbij deze vakken voor wat betreft personen dan wel eventuele spandoeken tijdens de wedstrijd leeg moeten blijven, alsmede tot het opstellen van een plan van aanpak wanordelijkheden als bedoeld in de artikelen 21 lid 1 onder b jo. 25A Reglement Tuchtrechtspraak Betaald Voetbal (hierna: RTBV) en in de kosten van de mondelinge behandeling, wegens wanordelijkheden door aanhang van appellant tijdens de wedstrijd FC Den Bosch – AFC Ajax op 11 januari 2023, te weten het afsteken van vuurwerk bij aanvang van de wedstrijd en/of het gooien van bekertjes met vloeistoffen/voorwerpen op het speelveld en/of naar spelers van AFC Ajax.

Tegen deze beslissing is namens appellant op 4 mei 2023 beroep ingesteld, met aanvulling van de beroepsgronden op 12 mei 2023.

De commissie van beroep betaald voetbal (hierna: commissie van beroep) heeft de zaak mondeling behandeld op 30 mei 2023. Hierbij waren aanwezig de aanklager betaald voetbal (hierna: aanklager), de secretaris van de aanklager en appellant, vertegenwoordigd door de heer T. van Alphen (algemeen directeur), de heer H. Knotter (lid Raad van Commissarissen), de heer R. Kleijzen (lid Raad van Commissarissen) en de heer B. Middelkamp (advocaat).

2. Het verloop van de procedure

De aanklager heeft appellant bij e-mailbericht van 16 maart 2023 in staat van beschuldiging gesteld op grond van artikel 19 juncto artikel 20, lid 2, sub a van het RTBV voor wanordelijkheden door aanhang van appellant bij gelegenheid van de op 11 januari 2023 gespeelde wedstrijd FC Den Bosch – AFC Ajax, te weten het afsteken van vuurwerk bij aanvang van de wedstrijd en/of het gooien van bekertjes met vloeistof/voorwerpen richting/op het speelveld en/of naar spelers van AFC Ajax. Een speler van Ajax werd hierbij geraakt, waardoor de scheidsrechter de wedstrijd tijdelijk heeft stilgelegd.

De aanklager heeft appellant een schikkingsvoorstel gedaan, inhoudende:

- de betaling van een geldboete van € 5.000 (vijfduizend) en;
- het spelen van een thuiswedstrijd van het eerste elftal van appellant zonder (indien mogelijk het verantwoordelijke deel van het) publiek in de competitie, bekercompetitie of play-offs van de KNVB. Deze straf is voorwaardelijk met een proeftijd van twee jaar;
- het opstellen van een plan van aanpak wanordelijkheden als bedoeld in de artikelen 21 lid 1 onder b jo. 25A RTBV.

Het schikkingsvoorstel is door appellant afgewezen en de zaak is daarop aan de tuchtcommissie voorgelegd. Op 13 april 2023 heeft de zitting van de tuchtcommissie plaatsgevonden, waarbij de tuchtcommissie in haar beslissing van 13 april 2023 appellant heeft veroordeeld tot de hierboven onder punt 1. genoemde straf.

3. De gronden van het beroep

In het beroepschrift en ter zitting van de commissie van beroep zijn namens appellant de volgende redenen voor het beroep aangevoerd.

Namens appellant wordt erkend dat de feiten zoals ten laste zijn gelegd hebben plaatsgevonden maar primair wordt gesteld dat zij dient te worden vrijgesproken omdat zij zich kan disculperen. Als argument wordt hiertoe aangevoerd dat appellant voor, tijdens en na de wedstrijd voldoende maatregelen heeft genomen, van een dusdanig verstrekkende en stringente aard, dat de kans dat de eigen aanhang zich zou misdragen te verwaarlozen was. Gesteld wordt dat het bepaalde in artikel 20 RTBV geen risicoaansprakelijkheid betreft maar een inspanningsverplichting en appellant voldaan heeft aan die inspanningsverplichting door zich maximaal in te spannen om maatregelen te nemen ter voorkoming van incidenten. Appellant benoemt in dat verband dat zij qua begroting opereert aan de onderkant van de Keuken Kampioen Divisie en qua organisatie niet is ingericht op het spelen van wedstrijden tegen clubs als Ajax en zij voor deze wedstrijd veel extra kosten heeft gemaakt in verband met de veiligheidsorganisatie. Appellant heeft namelijk in aanloop naar de wedstrijd een zeer ervaren interim veiligheidscoördinator aangesteld. De veiligheidscoördinator heeft aan de hand van een risicoanalyse een operationeel plan opgesteld dat is gedeeld en besproken met alle betrokken ketenpartners, waaronder de club, de politie en de KNVB. Van geen enkele partij is er commentaar gegeven op dit plan. Namens appellant wordt gewezen op dit plan en de maatregelen die daarin zijn vermeld en die zij heeft getroffen.

Gesteld wordt dat appellant de nacht voor de wedstrijd nachtbewaking heeft ingezet zodat personen het stadion buiten openingstijden niet konden betreden. Naast stewards is er door appellant ook een professionele beveiligingsorganisatie ingeschakeld. Alle toegangskaarten zijn op naam gesteld en bij binnenkomst is er na de ticketcontrole een ID-controle uitgevoerd en voor bepaalde vakken werd iedereen gefouilleerd door gecertificeerde beveiligers. Verder is er een vuurwerkhond ingezet en was de verkoop van alcoholische consumpties tijdens de eerste en tweede helft van de wedstrijd verboden. Tijdens de wedstrijd heeft appellant gebruik gemaakt van de stadionspeaker om de supporters op te roepen zich aan de regels te houden en hen tot kalmte te manen. Ook zijn tijdens de wedstrijd mensen de toegang tot het stadion ontzegd, mensen aangesproken op hun gedrag, en zijn verboden voorwerpen, waaronder vuurwerk, in beslag genomen.

Verder wordt gesteld dat appellant gebruik maakt van closed-circuit television (CCTV) om gedurende de wedstrijd het publiek te monitoren. Tijdens de wedstrijd is hier ook gebruik van gemaakt echter zijn de gemaakte beelden helaas door een systeemstoring niet opgeslagen. Het is appellant niet gelukt om de beelden terug te halen en personen te identificeren.

Voor wat betreft de eventuele maatregelen om sfeerdoeken en alcohol te verbieden, is aangevoerd dat dergelijke verboden mogelijk averechts kunnen werken. Sfeeracties passen goed bij de wens om iedereen een feestelijke voetbalavond te bezorgen. Voor veel bezoekers is een biertje voor de wedstrijd, in de rust en na de wedstrijd een belangrijke factor om een mooie avond te hebben. Het pakket aan maatregelen dat de club heeft samengesteld, wekte bij een deel van de bezoekers irritatie. Appellant heeft ervoor gekozen om enerzijds wel sfeeracties toe te staan en anderzijds met een pakket aan maatregelen geprobeerd te voorkomen dat er bijvoorbeeld vuurwerk naar binnen werd gesmokkeld. Als appellant een volledig alcoholverbod had ingesteld – dus niet alleen tijdens de eerste en tweede helft, maar ook voorafgaand en na de wedstrijd en tijdens de rust - en alle sfeeracties had verboden dan had dit tot meer irritatie geleid met alle mogelijke risico's op meer (ernstige) incidenten. Appellant erkent ter zitting dat zij in dat opzicht ten tijde van de wedstrijd er niet alles aan heeft gedaan om te voorkomen dat de genoemde wanordelijkheden zich konden voordoen. Tevens wordt aangegeven dat appellant ten tijde van de wedstrijd ook niet in gesprek is geweest met de supporters.

Benoemd wordt dat er nadien veranderingen zijn doorgevoerd in de veiligheidsorganisatie. Sinds enkele maanden vaart appellant een nieuwe koers met een nieuw algemeen directeur. Daarnaast is per 1 juni jongstleden een nieuwe veiligheidscoördinator aangesteld met een uitbreiding van uren. Onderdeel van deze nieuwe koers is ook het aanhalen van de banden met verschillende supportersgroepen in het kader waarvan er iedere zes weken overleg plaatsvindt tussen de supportersgroepen en appellant. Om deze nieuwe aanpak te doen slagen, is het van cruciaal belang dat de banden met de supporters niet reeds in een vroeg stadium worden verstoord. Een onvoorwaardelijke sluiting van de vakken M6 en M7 kan ervoor zorgen dat de opgestarte dialoog tussen club en supporters wordt verstoord. Vanuit dat oogpunt wordt namens appellant subsidiair gesteld dat de opgelegde sanctie door de tuchtcommissie een te zware sanctie is. Verzocht wordt om af te zien van de sluiting van vakken M6 en M7, althans deze sluiting voorwaardelijk op te leggen zodat appellant de mogelijkheid behoudt om verder te bouwen aan een bestendige relatie met zijn supporters.

4. De vordering van de aanklager

De aanklager acht reglementair en overtuigend bewezen dat appellant zich schuldig heeft gemaakt aan overtreding van artikel 19 juncto artikel 20, lid 2 sub a van het RTBV, te weten wanordelijkheden door aanhang van appellant bestaande uit het afsteken van vuurwerk en het gooien van bekertjes waarbij een speler is geraakt.

De aanklager is het eens met het standpunt van appellant dat er geen sprake is van een risicoaansprakelijkheid, maar dat de lat om zich te disculperen hoog ligt. Vanuit appellant zijn veel maatregelen genomen ten tijde van de wedstrijd en inmiddels is er ook het een en ander veranderd waarmee een goede lijn is ingezet. Echter, kijkend naar de situatie ten tijde van de betreffende wedstrijd, het feit dat er sprake is van recidive en dat er meerdere vooronderzoeken hebben plaatsgevonden betreffende wanordelijkheden - waarbij eerder ook boetes zijn opgelegd - kon indertijd meer van appellant geleverd worden. In het geval er sprake is van recidive ligt de lat ten aanzien van de te nemen maatregelen hoger voor een club.

De aanklager stelt dat het spandoek niet toegelaten had moeten worden door appellant aangezien er een vuurwerkprobleem was. Ook betreffende het gooien van bekertjes zijn er wel enige maatregelen genomen door appellant maar deze maatregelen waren niet afdoende. Immers, al tijdens het warmlopen en in de rust werd met bekertjes gegooid en dat is een indicatie om stewards of de camera in te zetten dan wel de alcoholverkoop eerder te stoppen. Pas in de tweede helft werd een speler geraakt door een beker en de club had eerder kunnen en moeten ingrijpen. Enkel laten omroepen door de stadionspeaker is dan onvoldoende.

Daarnaast heeft betreffende beide wanordelijkheden geen identificatie van de betrokken personen plaatsgevonden. Dit wordt appellant ook aangerekend. De aanklager acht het een factor van betekenis indien een club personen weet te identificeren.

De aanklager handhaaft zijn strafeis in eerste aanleg en stelt daarbij dat een verhoging van de eis niet aan de orde is nu de aanklager niet in beroep is gegaan tegen de uitspraak van de tuchtcommissie.

De aanklager eist:

- een geldboete van € 5.000 onvoorwaardelijk;
- het spelen van een thuiswedstrijd van het eerste elftal van appellant zonder (indien mogelijk het verantwoordelijke deel van het) publiek in de competitie, bekercompetitie of play-offs van de KNVB, voorwaardelijk met een proeftijd van twee jaar;
- het indienen van een plan van aanpak wanordelijkheden waarbij de helft van de boete ingezet mag worden voor de te nemen maatregelen.

5. De beoordeling door de commissie van beroep

Appellant verzet zich in beroep niet tegen de bewezenverklaring van de feitelijke wanordelijkheden die ten laste zijn gelegd. De commissie van beroep bevestigt de beslissing van de tuchtcommissie voor zover het betreft de bewezenverklaring van deze feitelijke wanordelijkheden.

Het beroep van appellant is gericht tegen het oordeel van de tuchtcommissie dat zij zich niet kan disculperen, alsmede tegen de hoogte van de opgelegde straf.

De commissie van beroep overweegt als volgt.

In artikel 20 lid 2 onder a van het RTBV is het volgende bepaald:

"Een bij een wedstrijd betrokken betaaldvoetbalorganisatie (hierna: BVO) is verantwoordelijk voor wanordelijkheden veroorzaakt door de aanhang van de desbetreffende BVO tenzij de desbetreffende BVO aannemelijk maakt dat zij voor, tijdens en na de wedstrijd voldoende maatregelen heeft getroffen van dusdanige verstrekkende en stringente aard, dat de kans dat haar aanhang zich misdraagt te verwaarlozen is."

De commissie van beroep stelt voorop dat op grond van deze bepaling appellant verantwoordelijk is voor de veroorzaakte wanordelijkheden, tenzij zij aannemelijk maakt dat zij voor, tijdens en na de wedstrijd dusdanige maatregelen heeft genomen dat de kans dat de aanhang zich misdraagt te verwaarlozen is. In dit verband worden aan een BVO buitengewoon strenge eisen gesteld teneinde het karakter van de aansprakelijkheid voor het gedrag van haar supporters het grootst mogelijke gewicht te geven. De stel- en bewijsplicht rusten in dit verband op appellant (zie uitspraak commissie van beroep 1819-03 Feyenoord).

Op basis van het dossier en hetgeen namens appellant ter zitting is aangevoerd, staat vast dat er door appellant wel maatregelen zijn genomen met het oog op de voorkoming van wanordelijkheden. Gelet op de vermelde maatstaf is de vraag echter of de maatregelen die appellant heeft genomen, toereikend zijn geweest om de conclusie te dragen dat de kans op wanordelijkheden door de eigen aanhang van de club te verwaarlozen was. De commissie van beroep is van oordeel dat dit niet het geval is en dat de maatregelen die appellant heeft genomen niet zodanig waren dat de kans dat dergelijke wanordelijkheden zouden plaatsvinden, te verwaarlozen was.

Ten aanzien van de maatregelen ter voorkoming van vuurwerk is het verwijt dat appellant naar het oordeel van de tuchtcommissie kan worden gemaakt, dat er voorafgaande aan de wedstrijd geen of een onvoldoende uitgebreide risicoafweging is gemaakt met betrekking tot het toelaten van vlaggen en in het bijzonder het opgetrokken grote en brede sfeerdoek in de vakken waar het vuurwerk is afgestoken en appellant niet over had moeten gaan tot goedkeuring van het sfeerdoek. Daarbij zijn de wanordelijkheden die in het verleden hebben plaatsgevonden in ogenschouw genomen. Daarnaast valt appellant naar het oordeel van de tuchtcommissie te verwijten dat zij geen enkele supporter die vuurwerk heeft afgestoken, heeft geïdentificeerd.

De commissie van beroep onderschrijft dit oordeel van de tuchtcommissie volledig en is van oordeel dat appellant dit spandoek inderdaad niet had moeten toestaan gezien de voorgeschiedenis en problematiek rondom vuurwerk. Appellant heeft daarnaast onvoldoende inspanning geleverd om personen te identificeren die vuurwerk hebben afgestoken. De technische storing op de server van de beveiligingscamera's heeft het niet onmogelijk gemaakt om personen te identificeren. Uit de foto op pagina 77 in het dossier blijkt dat meerdere stewards op korte afstand van de fakkels stonden, zodat zij zeer wel in staat moeten zijn geweest om supporters te herkennen. Daarnaast had appellant tijdens de wedstrijd op het moment dat er vuurwerk werd afgestoken met behulp van de beelden direct kunnen trachten om personen die bij het vuurwerk betrokken waren aan te wijzen en te noteren in plaats van hiermee te wachten tot na afloop van de wedstrijd. Namens appellant is niet aangevoerd dat dergelijke inspanningen (vruchteloos) zijn verricht.

Wat betreft het gooien van bekertjes met vloeistof stelt appellante dat een gedeeltelijk verbod op de verkoop van alcohol is ingevoerd – namelijk tijdens de eerste en tweede helft - alsmede dat zij de stadionspeaker heeft laten omroepen dat supporters moesten stoppen met het gooien van bier. Zoals de aanklager terecht stelt, kan op basis van het dossier worden vastgesteld dat er door aanhang van appellante vanaf het moment van warmlopen van de spelers met bekertjes werd gegooid en dit gedurende de eerste helft zich een aantal maal herhaalde, en ook in de tweede helft werd voortgezet waarop uiteindelijk de wedstrijd is stilgelegd nadat een speler werd geraakt. Appellante heeft vervolgens de horecapunten bij de M-side gesloten alsmede de stadionspeaker ingezet. De commissie van beroep deelt de mening van de aanklager dat appellante gezien dit verloop veel eerder had kunnen en moeten ingrijpen en op dit punt meer middelen had kunnen aanwenden, zoals het frequenter inzetten van de stadionspeaker, de inzet van stewards of de camerabeelden dan wel het eerder sluiten van (bepaalde) horecapunten. Van dergelijke inspanningen is verder niet gebleken. Verder is uit het dossier nog gebleken dat er bij de betreffende vakken van waaruit veelvuldig met bekertjes werd gegooid – vakken M 6 en M 7 - anders dan was gepland, gedurende de wedstrijd niet de gehele tijd stewards hebben gestaan en in dat opzicht de inzet van stewards ook ontoereikend is geweest.

Hoewel appellante inspanningen heeft verricht ter voorkoming van wanordelijkheden, heeft zij onvoldoende maatregelen getroffen die van dusdanig verstrekkende en stringente aard zijn, dat de kans dat haar aanhang zich zou misdragen, te verwaarlozen is. Appellante heeft dit ter zitting ook erkend en aangegeven dat de veiligheidsorganisatie ten tijde van de wedstrijd niet volledig op orde was. De commissie van beroep komt wat betreft het tenlastegelegde niet tot een ander oordeel dan de tuchtcommissie en acht de tenlastelegging derhalve bewezen, terwijl het beroep op disculpatie faalt.

6. De bewezenverklaring

De commissie van beroep bevestigt de beslissing van de tuchtcommissie dat is bewezen dat appellante zich schuldig heeft gemaakt aan overtreding van artikel 19 juncto artikel 20, lid 2, sub a van het RTBV voor wanordelijkheden door de aanhang van appellante tijdens de wedstrijd FC Den Bosch – Ajax op 11 januari 2023, te weten het afsteken van vuurwerk bij aanvang van de wedstrijd en het gooien van bekertjes met vloeistof op het speelveld en naar spelers van AFC Ajax.

De bewezenverklaring steunt op de navolgende bewijsmiddelen:

- Het wedstrijdverslag, zakelijk weergegeven, luidende:
“(…) Bij aanvang wedstrijd, pyro actie in uitvak. Ongeveer 10 fakkels afgestoken door supporters met bivakmuts. (...) in totaal 2 stoelen in brand gevlogen die later zijn geblust (...). (...) Op meerdere momenten zijn er voorwerpen gegooid (voornamelijk vloeistoffen) richting Ajax-spelers om 20.35, 22.08, 22:15. De laatste keer is de wedstrijd kortstond stilgelegd wegens massaal bekogelen van Ajax speler (...).”
- Het meldingsformulier wedstrijdorganisatie, zakelijk weergegeven, luidende:
“(…) Bij aanvang wedstrijd zijn er fakkels vanaf M-side (...)”
“(…) De wedstrijd is een paar minuten stilgelegd omdat er vanaf de M-Side bier op het veld werd gegooid (...) Ik heb de stadionspeaker de opdracht gegeven tot het omroepen van de tekst om te stoppen met biergooien en op te roepen tot positieve steun. Tevens heb ik alle horecapunten op de M-side gesloten.”
- De wedstrijdrapportage, ingevuld door de heer Boersma, zakelijk weergegeven, luidende:
“(…) Echter supporters op de z.g. M-site vakken 6 en 7 vertoonden minder goed gedrag. Ze hebben zich schuldig gemaakt aan het gooien van plastic bekertjes (al dan niet gevuld met een vloeistof) (...).”

“(...) Achter het spandoek in de vakken M 6 en 7 werden, echter bij opkomst spelers, vuurwerk aangestoken (...)”
“(...) Tijdens de wedstrijd stonden diverse stewards o.a. voor de vakken van de M-side tribune. (...) Over een groot deel van de wedstrijd waren er bij genoemde vakken geen stewards aanwezig (...)”

- De afbeelding op pagina 77 van het dossier.
- Het door appellant op zitting gestelde.

7. De kwalificatie

Het bewezenverklaarde levert op een overtreding van artikel 19 juncto artikel 20, lid 2, sub a van het RTBV.

8. De strafoplegging

Bij het bepalen van de straf heeft de commissie van beroep rekening gehouden met de aard en ernst van de overtreding, hetgeen bij de behandeling ter zitting naar voren is gekomen alsmede de strafkaart van appellant.

Naar het oordeel van de commissie van beroep rechtvaardigen de aard en ernst van de overtreding alsmede de strafkaart van appellant de oplegging van een (onvoorwaardelijke) geldboete alsmede het opstellen van een plan van aanpak gericht op wanordelijkheden.

Voor wat betreft de door appellant verzochte matiging van de straf inhoudende af te zien van de sluiting van vakken M6 en M7, althans deze sluiting voorwaardelijk op te leggen, overweegt de commissie van beroep als volgt. Uit het dossier en hetgeen ter zitting is aangevoerd, is gebleken dat appellant in de periode na de betreffende wedstrijd van 11 januari 2023 met een nieuw algemeen directeur een koerswijziging heeft ingezet voor wat betreft de veiligheidsorganisatie. De commissie van beroep weegt mee dat appellant in het kader daarvan al aanpassingen heeft doorgevoerd, waaronder personele wijzigingen en het aanhalen van contacten met de supportersgroepen om een toekomstbestendige relatie op te bouwen. Voorts heeft de commissie van beroep er rekening mee gehouden dat appellant ten aanzien van de onderhavige wedstrijd aanzienlijk meer geld heeft geïnvesteerd in maatregelen gericht op veiligheid dan bij reguliere wedstrijden. De commissie van beroep acht in afwijking van het oordeel van de tuchtcommissie, gelet op voorgaande feiten en omstandigheden, het opleggen van een onvoorwaardelijke sluiting van de vakken M6 en M7 voor een wedstrijd in dit verband niet passend. Het opleggen van een voorwaardelijke veroordeling tot het spelen van een wedstrijd zonder publiek acht de commissie van beroep in dat opzicht meer aangewezen en zij volgt in dat opzicht de strafeis van de aanklager waarin appellant, naar tijdens de behandeling van het beroep is gebleken, zich in geval van bewezenverklaring en strafbaarverklaring kan vinden.

Appellant heeft er blijk van gegeven dat zij er voldoende van doordrongen is dat er nog stappen gezet moeten worden op het gebied van veiligheid. Met een voorwaardelijke straf als stok achter de deur alsmede het opstellen van een plan van aanpak gericht op wanordelijkheden, is het aan appellant om de aanpak op het gebied van veiligheid verder te doen laten slagen en daarmee te voorkomen dat het tot daadwerkelijke tenuitvoerlegging van de voorwaardelijke sanctie komt.

Naar het oordeel van de commissie van beroep is de door de aanklager geëiste straf – gelet op alle feiten en omstandigheden passend. De commissie van beroep volgt dan ook de eis van de aanklager en wijkt daarmee in voor appellant gunstige zin af van de opgelegde straf door de tuchtcommissie.

9. De beslissing

De commissie van beroep bevestigt de beslissing van de tuchtcommissie voor zover het de bewezenverklaring betreft met uitzondering van de opgelegde straf.

Bewezen wordt verklaard hetgeen onder 6. is vermeld.

Het bewezenverklaarde is strafbaar zoals onder 7. is omschreven.

Appellant is ter zake van de eerder vermelde overtredingen strafbaar.

De commissie van beroep veroordeelt appellant tot:

- een geldboete van € 5.000,-;
- het spelen van een thuiswedstrijd van het eerste elftal van FC Den Bosch zonder (indien mogelijk het verantwoordelijke deel van het) publiek in de competitie, bekercompetitie of play-offs van de KNVB voorwaardelijk met een proeftijd van twee (2) jaar;
- Het opstellen van een plan van aanpak gericht op het voorkomen van wanordelijkheden als bedoeld in de artikelen 21 lid 1 onder b jo. 25A RTBV.

Genoemd plan van aanpak dient binnen zes weken na het versturen van deze uitspraak (uiterlijk 8 augustus 2023) te zijn ingediend bij het bestuur betaald voetbal, en genoemd plan dient vervolgens na bekrachtiging door het bestuur betaald voetbal te worden uitgevoerd.

Vijftig procent van het boetebedrag kan worden omgezet in een voorwaardelijke boete indien kan worden aangetoond dat dit is geïnvesteerd in middelen die preventieve of dadergerichte opsporing kunnen vergroten.

De kosten van de mondelinge behandeling worden ten laste gebracht van appellant, in beroep begroot op € 450,-.

Aldus beslist op 30 mei 2023 door mr. [REDACTED], voorzitter, drs. [REDACTED] en mr. [REDACTED], leden, bijgestaan door mr. [REDACTED], secretaris.